Dimarts 17 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,36-43): En aquell temps, Jesús un cop acomiadades les multituds, arribà a casa, i s'aproparen a ell els seus deixebles, dient: «Explica'ns la paràbola de la zitzània del camp». I ell els respongué dient: «El qui sembra la bona llavor és el Fill de l'home; el camp és el món; la bona llavor, aquests són els fills del regne; la zitzània són els fills del diable; l'home enemic que la sembrà és el diable; la sega és la fi del món; i els segadors són els àngels. Per tant, així com es recull la zitzània i es crema al foc, així serà a la fi del món: enviarà el Fill de l'home els seus àngels i recolliran del seu regne tots els escàndols i aquells que cometen iniquitat, i els llançaran al forn de foc. Allí hi haurà el plor i el cruixir de dents. Aleshores els justos resplendiran com el sol en el regne del Pare d'ells. El qui tingui orelles, que escolti».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Explica'ns la paràbola de la zitzània del camp»

Mn. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, mitjançant la paràbola de la zitzània i el blat, l'Església ens convida a meditar en la convivència del bé i del mal. El bé i el mal a dins del nostre cor; el bé i el mal que veiem en els altres, el que veiem que hi ha al món.

«Explica'ns la paràbola» (Mt 13,36), li demanen a Jesús els seus deixebles. I nosaltres, avui, podem fer el propòsit de tenir més cura de la nostra oració personal, el nostre tracte quotidià amb Déu. —Senyor, li podem dir, explica'm perquè no avanço suficient en la meva vida interior. Explica'm com puc ser-te més fidel, com puc buscar-te a la meva feina, o través d'aquesta circumstància que no entenc, o no vull. Com puc ser un apòstol qualificat. L'oració és això, demanar-li "explicacions" a Déu. Com és la meva oració? És sincera?, és constant?, és confiada?

Jesucrist ens convida a tenir els ulls fixats al Cel, la nostra casa per a sempre. Sovint vivim embogits per la pressa, i gairebé mai ens aturem a pensar que un dia —llunyà o no, no ho sabem— haurem de donar comptes a Déu de la nostra vida, de com hem fet fructificar les qualitats que ens ha donat. I ens diu el Senyor que a la fi dels temps hi haurà una tria. El Cel ens l'hem de guanyar a la terra, en el dia a dia, sense esperar situacions que potser mai no arribaran. Hem de viure heroicament el que és ordinari, el

que aparentment no té cap transcendència. Viure pensant en l'eternitat i ajudar els altres a pensar-hi!: paradoxalment, «s'esforça per a no morir l'home que ha de morir; i no s'esforça per a no pecar l'home que ha de viure eternament» (Sant Julià de Toledo).

Recollirem el que hàgim sembrat. Cal lluitar per donar avui el 100%. I que quan Déu ens cridi a la seva presència li puguem presentar les mans plenes: d'actes de fe, d'esperança, d'amor. Que es concreten en coses molt petites i en petits venciments que, viscuts diàriament, ens fan més cristians, més sants, més humans.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «S'esforça per no morir l'home que ha de morir; i no s'esforça per no pecar l'home que ha de viure eternament» (Sant Julià de Toledo)

- «Hem d'estar preparats per a custodiar la gràcia rebuda des del dia del Baptisme, alimentant la fe en el Senyor, que impedeix que el mal arreli» (Benet XVI)

- «(...) Jesús els parla sovint de la 'gehenna' i del 'foc que no s'apaga' on podrien perdre's alhora l'ànima i el cos. Jesús anuncia en termes greus que 'enviarà els seus àngels, i recolliran del seu Regne tots els qui són escàndol i fan el mal (...), i els tiraran al forn del foc'. I el Crist pronunciarà la condemnació: 'Aparteu-vos de mi, maleïts, al foc etern!' (Mt 25,41)» (Catecisme de l' Església Catòlica, nº 1034)